

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 39: Thế Nào Là Thuận Theo Đó Mà Sinh Ra Tam Độc?

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 003)

Chuyển ngữ: Tịch Minh

【Thế nào là thuận theo đó mà sinh ra Tam độc?】

Tam độc chính là Tham, Sân, Si; ba thứ phiền não độc hại này. Đây là điều chúng tôi thường xuyên nhắc nhở trong các buổi giảng, quý vị nhất định phải xem trọng.

Thân thể của chúng ta có khỏe mạnh không? Không khỏe mạnh. Tại sao lại không khỏe mạnh? Bởi vì bên trong chứa toàn là chất độc. Tâm của chúng ta đã hỏng mất rồi, trong tâm có chứa độc tố, đó là ba loại độc Tham, Sân, Si. Tất cả những thứ độc hại trong thế gian hay xuất thế gian đều không nặng nề bằng ba thứ độc này!

Khi tâm đã hỏng rồi, thì thân làm sao mà tốt được chứ? Cho nên, quý vị nhìn xem xã hội hiện nay, có rất nhiều chứng bệnh kỳ lạ xuất hiện. Nguồn gốc của những căn bệnh đó từ đâu mà ra?

Các nhà khoa học, các bác sĩ y khoa cứ mãi nghiên cứu vi khuẩn này, vi khuẩn nọ, nhưng đều chẳng tìm đúng gốc rễ. Nguồn gốc thực sự là do ba món độc Tham, Sân, Si mà ra! Đây là sự thật. Vì vậy, chúng ta nhất định phải nhận thức cho rõ ràng, phải thấu hiểu tính chất nghiêm trọng của căn bệnh này.

Trong Phật pháp thường ví Đức Phật và chư Bồ Tát là bậc “Đại Y Vương” (Vua của các thầy thuốc). Tất cả giáo pháp mà Phật thuyết giảng chính là phương thuốc, chuyên trị căn bệnh trọng đại Tam độc này, và đặc biệt là Kinh Kim Cang Bát Nhã lại càng hiệu quả lạ thường.

Nếu có thể nhổ sạch gốc rễ của Tam độc, chúng ta sẽ khôi phục được sự khỏe mạnh. Người khỏe mạnh thì gọi là Phật, là Bồ Tát; còn người không khỏe mạnh thì gọi là phàm phu.

Cho nên, Phật pháp mang lại cho chúng ta điều gì? Mang lại cho chúng ta sự khỏe mạnh. Có khỏe mạnh thì mới có trường thọ, trường thọ chính là Vô Lượng Thọ. Chính vì mang trong mình Tam độc, nên quý vị mới tạo nghiệp, tạo ra tất cả các ác nghiệp.

【Tạo tội chịu khổ, luân hồi sáu đường.】

Hễ còn ở trong Lục đạo (sáu nẻo luân hồi), thì chắc chắn là:

【Càng mê càng khổ, càng khổ lại càng mê.】

Chúng ta từ vô lượng kiếp trôi lăn cho đến ngày hôm nay, nếu bình tâm suy nghĩ kỹ càng, sẽ không khó để nhận ra điều này.

Mỗi một vị đồng tu ngồi tại đây đều có căn lành vô cùng sâu dày. Như lời Đức Phật đã dạy trong *Kinh Kim Cang* hay *Kinh Vô Lượng Thọ*: Vì sao chúng ta có căn lành sâu dày như thế mà đến ngày hôm nay vẫn còn rơi vào tình cảnh nông nổi này?

Đó là bởi tuy đời đời kiếp kiếp chúng ta tu mọi điều thiện, nhưng lại **không ly tướng** (không xa rời tướng chấp). Căn bệnh nằm ngay ở chỗ này: Không ly tướng.

Hễ không ly tướng thì Tham, Sân, Si không thể trừ bỏ được. “Tôi tu mọi điều thiện”, nhưng tại sao lại tu thiện? Là vì lòng Tham. Mục đích đã sai rồi!

Phật dạy quý vị tu mọi điều thiện là để đoạn trừ lòng tham, kết quả quý vị lại làm sai lệch ý nghĩa ấy. Nghe nói trong cửa Phật “bố thí một được báo đáp vạn”, hôm nay ở đây bỏ ra một đồng, ngày mai hy vọng thu về được một vạn đồng, một vốn bốn lời. Quý vị xem việc học Phật như một cuộc buôn bán, xem như một tính chất đầu tư. Quý vị xem, như vậy chẳng phải là sai lầm quá lớn hay sao?

Cho nên, Tam độc của chúng ta không những chẳng giảm bớt, mà đời đời kiếp kiếp lại càng tăng trưởng thêm, như vậy thì làm sao mà giải thoát được? Chính vì thế mới dẫn đến tình trạng như ngày hôm nay.

Nhưng dù sao đi nữa, cũng nhờ căn lành sâu dày, nên trong thời kỳ Mạt pháp, giữa chốn loạn thế này, chúng ta vẫn còn có thể gặp được Chánh pháp, gặp được pháp môn thuần chánh. Điều này không thể không nói là do thiện căn, phước đức và nhân duyên sâu dày mà thành.

Nếu không có thiện căn, phước đức, nhân duyên từ vô lượng kiếp, thì chắc chắn không thể gặp được! Đã gặp được tức là có cơ hội: Có cơ hội để đoạn trừ Tam độc, có cơ hội để giác ngộ, có cơ hội để thành Phật.

Chỉ cần chúng ta có thể nắm chắc lấy cơ hội này, quyết định không buông lời, biết rằng trong những kiếp quá khứ mình đã học Phật sai lầm rồi, thì đời này quyết định không làm chuyện sai lầm nữa. Phải thấu triệt những lý luận mà Phật dạy trong Kinh, nắm vững phương pháp, tu học đúng như lý như pháp, thì chúng ta mới có thể đắc được Chánh quả.

Những điều nói ở đây là tình trạng chung của đại đa số mọi người. Nói cách khác, những người có thiện căn, phước đức mỏng manh - không thể nói là họ không có, họ có đấy, nhưng mỏng hơn chúng ta - thì họ sẽ không gặp được Chánh pháp.

Ghi chú của người dịch:

- *Tam độc (Tham, Sân, Si):* Ba nguồn gốc gây ra đau khổ và luân hồi.
- *Ly tướng:* Không chấp vào hình tướng, danh lợi, hay kết quả của việc làm thiện.
- *Đại Y Vương:* Danh hiệu tôn xưng Đức Phật là vị thầy thuốc vĩ đại chữa lành tâm bệnh cho chúng sanh.